

Frk. Anna Kleman, (ansat i Forsikringsvæsenet) hvis gode Pen ofte viser sig i Stockholmerpressen, har endogsaa talt om Søndagene. Lærerinden Signe Wollter i Trollhättan, som oven i Købet blev takket af Ordføreren paa et Møde, for den udmærkede Maade, hvorpaa hun havde fremsat Kravet om Kvindestemmeretten, har talt ved flere Møder. Og muligvis endnu en og anden hist og her i Landet.

Som De ser, har vi stillet ikke saa faa af første Gang at være. Desværre har jeg selv af Helbredshensyn ikke kunnet deltage i Vælgermøderne.

Et utrolig stort Arbejde har i denne Tid hvilet paa Landsforeningens uvurderlige Sekretær, Hypotekbankkasserer, Frk. Signe Bergman. Hun tænker paa alt og véd Raad for alt og er inde i alle Enkeltheder i hele Bevægelsen.

Gaar Valgene herefter, som de har begyndt, haaber jeg næste Gang at kunne sende glædelige Nyheder om vore Udsigter.

Ann Margret Holmgren.
f. Tersmeden.

har maattet være ganske oversigtsmæssig, faar man dog sikkert det Indtryk, at omend Reformen er gennemført fuldstændig fredeligt og ligesom baaren frem af Udviklingen, saa er dog Kvindernes stilsfærdige, men udholdende Arbejde Skyld i, at Udviklingen har taget denne Retning ligesom Kvindernes Ihærdighed har fremskyndet Reformens Indførelse. Og at dette ogsaa virkelig har været Tilfældet, staar klart for enhver, der har fulgt Sagen med Interesse. Det har derfor maattet vække en Del Forundring, at Præsidenten for den internationale Stemmeretsalliance, Mrs. Chapman Catt ved Kongressen i Amsterdam i sin Tale om de forskellige Landes Valgretsarbejde har omtalt Danmark paa en Maade, der kunde opfattes, og er bleven opfattet, som om Kvindernes kun i ringe Grad havde medvirket ved Opnaaelsen af den kommunale Stemmeret. — Mrs. C. C. siger saaledes, at »Stemmeretsforslaget var indgivet af selve Regeringen uden Ansøgning fra Kvinderne« og at »ingen Stemmeretskampagne blev planlagt«; Udtalelser, som tydeligt nok ikke er i Overensstemmelse med de nedenomtalte Fakta. Det maa i høj Grad beklages, at Mrs. C. C. har kunnet faa en saa fejlagtig Forestilling om Sagens Sammenhæng, og endnu mere, at den er bleven fremsat paa Kongressen.

Vi giver herefter Ordet til Frøken Elvine Hansen.

I Aaret 1871 blev »Dansk Kvindesamfund« stiftet, i Begyndelsen som et Led af Association Internationale des Femmes i Genf. Men allerede det første Aar ophørte Fællesskabet. Paa det første Møde i København erklærede Ordføreren, at Maalet for Bevægelsen var »Fuld kommunal og politisk Valgret for Kvinder«.

I disse Aar, hvor der var fuldstændig politisk Stagnation, arbejdede den ny Forening paa Kvinders Oplysning, paa deres faglige Optrædelse for at gøre dem uafhængige og fri.

Den liberale Opposition i København bragte ny Kraft til Kvindebevægelsen.

I 1888 indgav »Dansk Kvindesamfund« et Andragende til Regeringen, hvori der fordre-des kommunal Valgret for ugifte selvstændige Kvinder. Dette Andragende var underskrevet af Kvinder over hele Landet.

Et Forslag var for i Folketinget, men Landstinget, som ikke ønskede et nyt Korps af Vælgere, behandlede det aldeles ikke, et Medlem erklærede, at det var hverken i Kvindernes eller Samfundets Interesse.

I disse stærkt bevægede Aar blev der stiftet andre Kvindeforeninger, da disse ikke var

Fra Kongressen i Amsterdam om Stemmeretten i Danmark.

Paa den internationale Kvindevalgretskongres i Amsterdam i Juni dette Aar holdt Frk. Eline Hansen en Tale, der formede sig som en Redegørelse for Kvindearbejdet for Stemmeretten i Danmark. Paa Grund af Pladsmangel fremkommer den først nu. I Indledningen fremhæves, at vi her i Danmark ikke kender til Revolutioner, og at Kvindernes kommunale Valgret ikke er Resultatet af en pludselig opstaaet Bevægelse men er bleven gennemført ved et langvarigt og ihærdigt forberedende Arbejde, hvor den ældste Forening, »Dansk Kvindesamfund« stadig har været den ledende. Nogle for de fremmede nødvendige historiske Oplysninger om den politiske Situation og Udvikling i Danmark er udeladte, saaledes at Talen her gengives i en noget sammen-trængt Form.

Naar man læser denne Redegørelse, som